

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 107/2022 van 3 juni 2022

Betreft: Adviesaanvraag over een voorontwerp van wet houdende diverse arbeidsbepalingen (CO-A-2022-103)

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"),
aanwezig: mevrouw Marie-Hélène Descamps, de heer Yves-Alexandre de Montjoye en de heer Bart Preneel;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de heer Pierre-Yves Dermagne, vice-eersteminister en minister van Economie en Werk (hierna "de vice-eersteminister" of "de aanvrager"), ontvangen op 24 april 2022;

Brengt op 3 juni 2022 het volgende advies uit:

I. Onderwerp en context van de adviesaanvraag

1. De vice-eersteminister heeft bij de Autoriteit een adviesaanvraag ingediend met betrekking tot artikel 16 (Hoofdstuk 4 - Platformeconomie), artikel 25, §2, eerste lid (Hoofdstuk 8 - E-commerce) en de artikelen 53 en 61 (Hoofdstuk 13 - Investeren in opleiding) van een voorontwerp van wet *houdende diverse arbeidsbepalingen* (CO-A-2022-103) (hierna "het ontwerp").
2. Voor de leesbaarheid van het onderhavige advies, wordt bij het onderzoek van elk van de bepalingen de context ervan geschetst, aangezien zij betrekking hebben op geheel verschillende onderwerpen, hoewel ze allemaal verband houden met het arbeids- of sociaal recht.

II. Onderzoek

II.1. Artikel 16 van het ontwerp - Platformeconomie

3. Artikel 16 van het ontwerp voegt een artikel 1/2 in de *arbeidsongevallenwet* van 10 april 1971 in (hierna "de wet van 1971"). Deze bepaling breidt het toepassingsgebied van de wet van 1971 uit. In de toelichting werd deze wijziging als volgt gerechtvaardigd:

« Om een grotere bescherming tegen de gevolgen van arbeidsongevallen aan te reiken, heeft de regering beslist om nog een stap verder te gaan en platformen te verplichten om een arbeidsongevallenverzekering af te sluiten voor dienstverleners met wie ze op basis van een aannemingsovereenkomst samenwerken. »

4. Artikel 1/2 van de wet van 1971 in ontwerp legt twee machtigingen van de Koning vast. De ene heeft betrekking op de concreet beoogde sociale bescherming, en de andere, in het derde lid, betreft gegevensverwerking en luidt als volgt:

"De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, bepalen op welke wijze de gegevens betreffende de door de in lid 1 bedoelde personen verleende prestaties, die onmisbaar zijn voor de controle van de dekking van de verzekering en voor de regeling van het arbeidsongeval, moeten worden verzameld." (onderstreept door de Autoriteit)

5. De memorie van toelichting rechtvaardigt deze bepaling als volgt:

"Bovendien kan de Koning op grond van een andere delegatie een procedure instellen voor het verzamelen van de verschillende gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de regels betreffende de controle van de dekking van de risico's van arbeidsongevallen via erkende

particuliere verzekeringsmaatschappijen of Fedris en de vaststelling van de schadevergoeding in geval van een arbeidsongeval. Het huidige systeem is immers aangepast om hoofdzakelijk werknemers in loondienst of gelijkgestelde werknemers te bestrijken en de gegevens betreffende hen zijn beschikbaar via de bij de RSZ beschikbare gegevens en worden doorgegeven via stromen tussen de verschillende actoren die betrokken zijn bij de afwikkeling van arbeidsongevallen (verzekeringsmaatschappijen en Fedris wanneer deze optreedt als garantiefonds of om haar controletaak uit te oefenen).

Voor andere categorieën personen tot wie het toepassingsgebied van het AOW ^[1] is uitgebreid, moest hetzelfde denkwerk worden verricht en moesten er oplossingen worden gevonden die in het bestaande systeem passen. In dit verband wordt gedacht aan de meest recente uitbreiding van het toepassingsgebied van de AOW, die betrekking had op de in artikel 1/1 van de AOW bedoelde "kleine statuten". Het zelfstandigenstatuut van de platformwerkers die onder de voorgestelde uitbreiding van de AOW vallen en niet in dezelfde sociale gegevensbronnen zijn geregistreerd, vereist de invoering van een bij koninklijk besluit vast te stellen ad-hoc-systeem." (onderstreept door de Autoriteit)

6. De Autoriteit heeft de aanvrager gevraagd welke hinderpalen van het positieve recht door het derde lid van het nieuwe artikel 1/2 van de wet van 1971 aangepakt moeten kunnen worden, als dergelijke hinderpalen bestaan (aangezien de bepaling stelt dat de Koning "kan" en dus niet moet bepalen op welke wijze de gegevens worden verzameld). Meer concreet heeft de Autoriteit de aanvrager gevraagd naar de concrete gegevensuitwisselingen waarvoor de aanpassing wordt overwogen: welke gegevens (blijkbaar uitsluitend beperkt tot de "verleende prestaties") moeten worden meegedeeld aan welke entiteiten en op grond van welke bepalingen, met name van de wet van 1971, om "de controle van de dekking van de verzekering" en de "regeling van het arbeidsongeval" mogelijk te maken?
7. Na te hebben herinnerd aan de beginselen van de wet van 1971 en de rol van Fedris² antwoordde de aanvrager onder meer het volgende: (de Autoriteit vertaalt)

'Het koninklijk besluit van 16 december 1987 houdende organisatie en werking van een centrale gegevensbank van Fedris regelt hoe de verzameling, de registratie, de verwerking en het bijhouden van de gegevens moet gebeuren. Deze taak is vastgelegd in artikel 2, 1°, van dat KB. De taak bestaat er eveneens in (artikel 2, 2°) om, overeenkomstig de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, als instelling die een secundair netwerk beheert, in te staan voor het beheer en de

¹ Namelijk de wet van 1971.

² Artikel 57 van de wet luidt als volgt: "Fedris is een openbare instelling van sociale zekerheid, opgericht bij de wet van 16 augustus 2016 met betrekking tot de fusie van het Fonds voor arbeidsongevallen en het Fonds voor de beroepsziekten". Volgens artikel 3 van deze laatste wet, is Fedris de afgekorte naam van "Federaal agentschap voor beroepsrisico's".

organisatie van de elektronische uitwisseling van sociale gegevens tussen de sector van de arbeidsongevallen en andere sectoren (verzekeraars, werkgever,...).

[...]

Wat betreft de verwerkte persoonsgegevens,

Het ontwerp bevat een delegatie aan de Koning over de mogelijkheid om gegevens te verzamelen. Deze delegatie is nodig omdat het in dit stadium duidelijk is dat het onmogelijk is de bestaande situatie voor werknemers in haar huidige vorm om te zetten. Voor deze laatste is de RSZ de bron van nuttige informatie. De gegevens over zelfstandigen zijn niet bij de RSZ maar bij het RSVZ beschikbaar en dus moeten stromen worden opgezet met deze instelling, die over de gegevens beschikt. Het is ingewikkeld om deze gegevens in de wettekst op te nemen (vandaar het belang van de delegatie aan de Koning): men kan zich voorstellen welke gegevens waarschijnlijk nuttig zijn (zie hierna), maar zonder zekerheid in dit stadium, met het risico dat essentiële gegevens worden vergeten.

De nuttige gegevens waarover Fedris zou moeten beschikken, zijn derhalve a priori voor platformwerkers:

- *gegevens over de werknemers: identificeren of de benadeelde een zelfstandige is die platformwerk verricht; er zij op gewezen dat in het kader van de vaststelling van de premies, ook de risicoklasse (arbeider-werknemer) belangrijk is;*
- *gegevens over de werkgevers: weten voor welk platform (werkgever) het slachtoffer werkte en er zeker van zijn dat dit platform verzekerd is;*
- *de prestatieperiodes om te weten of het ongeval wel tijdens de arbeidsprestaties heeft plaatsgevonden;*
- *de elementen die nodig zijn voor de berekening van de schadevergoeding." (vet en onderstreept in de originele tekst, cursief verwijderd en onderstreept door de Autoriteit)*

8. De Autoriteit begrijpt dat de aanvrager nog geen precies en definitief idee heeft van de gegevensstromen die nodig zullen zijn voor de uitvoering van zijn ontwerp, en dus ook niet van de aanpassingen die in het positieve recht nodig zullen zijn.
9. De gegevensverwerkingen die nodig zijn voor de uitvoering van de wet van 1971 kunnen echter worden geacht een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen tot gevolg te hebben: zij hebben betrekking op alle werknemers in België (groot aantal betrokkenen, namelijk de werknemersbevolking, maar ook bepaalde zelfstandigen) en hun bescherming tegen arbeidsongevallen

(de rechten van de betrokkene en bijzondere categorieën van gegevens - in dit geval gaat het om gegevens betreffende de gezondheid).

10. In dit verband wijst de Autoriteit de aanvrager op haar vaste praktijk van adviseren volgens welke, overeenkomstig de beginselen van rechtmatigheid en voorspelbaarheid, verankerd in artikel 22 van de Grondwet, gelezen in combinatie met artikel 8 van het EVRM en artikel 6, lid 3, van de AVG, elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt daarvan de essentiële elementen moet vastleggen. Wanneer de verwerking van gegevens een bijzonder ernstige inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen vormt, zoals in het onderhavige geval, is het noodzakelijk dat de volgende essentiële elementen door de wetgever worden vastgesteld: (het)(de) precieze en concrete doeleinde(n)³, de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij het duidelijk is), de (categorieën van) gegevens die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van (dit) (deze) doeleinde(n), de bewaartermijn van de gegevens, de categorieën van betrokkenen van wie de gegevens zullen worden verwerkt, de ontvangers of categorieën van ontvangers aan wie de gegevens worden meegedeeld, de omstandigheden waarin ze zullen worden meegedeeld, en in voorkomend geval, indien nodig, de beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot en met 22, en 34 van de AVG.
11. Aangezien de Autoriteit de beoogde reikwijdte van de in het ontwerp voorziene machtiging van de Koning moeilijk kan beoordelen, is zij niet in staat om deze aan de hiervoor vermelde beginselen af te toetsen.
12. Zoals het ontwerp nu is, is het doel van de verwerking duidelijk af te leiden uit het ontwerp en de wet van 1971: de bedoeling is, met het oog op sociale bescherming, te zorgen voor de controle en de uitvoering van de verzekeringsdekking in geval van een arbeidsongeval van een werknemer.
13. Artikel 3 van de wet van 1971 staat *de Koning* toe, volgens de nadere regels die hij bepaalt, de toepassing van de wet uit te breiden tot andere categorieën van personen, en de bijzondere regels vast te stellen in verband met de toepassing van deze wet op bepaalde categorieën van personen. In dezelfde geest bepaalt artikel 1/2, tweede lid, in ontwerp ook dat "*De Koning [...], bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, bijzondere regelen [kan] vaststellen in verband met de toepassing van de*" wet van 1971 op de personen bedoeld in het eerste lid. Niettemin is het op het vlak van de beginselen van voorspelbaarheid en rechtmatigheid die zijn verankerd in artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet, terecht dat de aanvrager in zijn ontwerp, *dat wil zeggen in een norm met rang van wet*, voorziet in de uitbreiding van het toepassingsgebied ratione personae van de wet van 1971 tot de in het ontwerp bedoelde personen die tegen vergoeding een activiteit uitvoeren

³ Zie ook artikel 6, lid 3, van de AVG.

voor een digitaal platform dat een opdracht geeft: dit is duidelijk een element (welke personen zijn beschermd/verzekerd) dat centraal staat bij het doel van de verwerkingen.

14. Voor de overige essentiële elementen van de gegevensverwerking preciseert het ontwerp niets, behalve de machtiging van de Koning. En het is logisch dat wordt verwezen naar de wet van 1971, in principe (voor de werknemers op wie nu de wet van 1971 van toepassing is) in combinatie met de wetgeving die de gegevensstromen regelt in het kader van het netwerk Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (hierna "KSZ") (namelijk, in dit verband, de wet van 15 januari 1990 *houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid*)⁴. De opzet van deze laatste regeling is de instellingen van de sociale zekerheid in staat te stellen hun taken uit te voeren op basis van gegevens die uit "authentieke" gegevensbronnen van de netwerken van de KSZ zijn verzameld.
15. Het is in principe en rekening houdend met het door de aanvrager verstrekte antwoord niet uitgesloten dat het ontwerp nieuwe uitwisselingen van persoonsgegevens vereist, waarbij eventueel de platformondernemingen zelf betrokken zijn (d.w.z., andere entiteiten dan socialezekerheidsinstellingen of samenwerkende socialezekerheidsinstellingen, in dit geval bijvoorbeeld de erkende verzekeringsmaatschappijen inzake arbeidsongevallen). Zij zouden bijvoorbeeld verplicht kunnen worden bij een overheidsinstantie (welke? Rechtsteeks Fedris?) de personen aan te geven op wier diensten zij een beroep doen en die onder de regeling in ontwerp vallen.
16. In beginsel zouden dergelijke gegevensverwerkingen in een context zoals die van het ontwerp, in het ontwerp zelf moeten worden overwogen. De Autoriteit merkt op dat in het verleden de wetgever op dit gebied min of meer uitgebreide bevoegdheden heeft toegekend aan de Koning, en dat de wetgever zich bijgevolg⁵ in een situatie van relatieve spanning bevindt tussen het feit dat hij handelt in een

⁴ Artikel 58, 12°, van de wet van 1971 geeft Fedris de taak "een centrale gegevensbank op te richten betreffende de aangegeven arbeidsongevallen en hun regeling. De organisatie en de werking van deze centrale gegevensbank worden door de Koning bepaald." Ter uitvoering van deze bepaling is het koninklijk besluit van 16 december 1987 *houdende organisatie en werking van een centrale gegevensbank bij Fedris* aangepast. Deze laatste bepaalt met name, meer in het algemeen, dat de opdracht van de gegevensbank is: "overeenkomstig de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, als beheersinstelling van een secundair netwerk instaan voor de leiding en de organisatie van de elektronische uitwisseling van sociale gegevens tussen de arbeidsongevallensector en a) de andere instellingen van sociale zekerheid met het oog op de toepassing van de sociale zekerheid en met het oog op de berekening van de premies; b) de werkgevers met het oog op de aangifte van de arbeidsongevallen en hun verdere regeling; c) andere instellingen en organismen die daartoe gemachtigd zijn op grond van wettelijke of reglementaire bepalingen" (artikel 2, 2°). Hoewel de Autoriteit zich in dit advies niet uitspreekt over deze bepalingen, moet worden opgemerkt dat artikel 58, 12°, van de wet van 1971 gebaat zou zijn bij een verdere ontwikkeling, in het licht van hetgeen het koninklijk besluit van 16 december 1987 bepaalt.

⁵ Naast de in dit advies reeds genoemde bepalingen (in het ontwerp, of in de wet van 1971, zie punt nr. 10 en de voetnoot van blz. 3), zie bijvoorbeeld, met betrekking tot "DIMONA" (déclaration immédiate of onmiddellijke aangifte), artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 *tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels* (d.w.z. een zeer algemene wettelijke norm volgens welke "De Koning [...], bij een in Ministerraad overlegd besluit, wijzigingen [kan] aanbrengen inzake de wijze van de inzameling van de gegevens nodig voor de toepassing van de sociale zekerheid en de fiscaliteit bij de werkgevers en de sociaal verzekerden, waarbij het beheer van de gegevens gebeurt overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, alle nuttige maatregelen nemen om de elektronische inzameling en de kwaliteit van de gegevens te bevorderen en te regelen."), het koninklijk besluit van 5 november 2002 *tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels*, en artikel

bestaande, soms vrij oude⁶, normatieve context, en de verplichting om de in dit advies in herinnering gebrachte beginselen inzake gegevensbescherming toe te passen.

17. De Autoriteit merkt eveneens op dat de Raad van State, na te hebben herinnerd aan de consequenties van het beginsel van formele rechtmatigheid dat is verankerd in artikel 22 van de Grondwet, het volgende onder de aandacht van de aanvrager heeft gebracht:

“Het gegeven dat op heden reeds bepaalde aspecten van gegevensverzameling en -verwerking zijn geregeld in een koninklijk besluit neemt niet weg dat, zoals de gemachtigde aangeeft, er specifieke gegevensstromen met betrekking tot de betrokken categorie van zelfstandigen tot stand moeten worden gebracht en dat, zoals uit het zo-even geciteerde advies 68.936/AV blijkt, de wetgever daarvan de essentiële elementen zelf moet bepalen. De tekst van het voorontwerp zal daartoe op dat punt nog moeten worden aangevuld.”⁷

18. Wat betreft de (categorieën van) te verzamelen gegevens, herinnert de Autoriteit eraan dat deze overeenkomstig het beginsel van minimale gegevensverwerking dat is vastgelegd in artikel 5, lid 1, punt c), van de AVG, *op uitputtende wijze* (zullen) moeten worden vastgesteld. De te verwerken (categorieën van) gegevens zullen afhangen van de sociale zekerheid die uiteindelijk in de regeling in ontwerp aan de betrokken zal worden toegekend. Nogmaals, aangezien de Koning op dit gebied over een ruime beoordelingsmarge beschikt, ziet de Autoriteit in dit stadium van het ontwerp niet welke *concrete gegevens* zullen moeten worden verzameld.
19. De Autoriteit maakt uit het antwoord van de aanvrager op dat de te verwerken (categorieën van) gegevens dezelfde zijn als die welke moeten worden verwerkt ter uitvoering van de wet van 1971 en die in dit opzicht voortvloeien uit deze laatste.⁸ Niets in het ontwerp wijst erop (integendeel) dat de aanvrager van plan is om van deze logica af te wijken.

181 van het Sociaal Strafwetboek (een wet), dat in wezen de werkgever bestraft die niet in overeenstemming met de zojuist genoemde teksten handelt.

⁶ Er zij ook op gewezen dat de AVG de verplichting tot raadpleging van de Autoriteit in het Belgische recht aanzienlijk heeft versterkt in vergelijking met de vorige stand van het recht, krachtens de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens*. Daardoor is de aandacht voor de toepassing van de in dit advies in herinnering gebrachte beginselen verhoogd.

⁷ Advies van de Raad van State nr. 71.165/1 van 20 april 2022 *over een voorontwerp van wet 'houdende diverse arbeidsbepalingen'*, punt nr. 33.3.

⁸ Zie bijvoorbeeld de definitie in de wet van wat als een arbeidsongeval wordt beschouwd (artikelen 7 en 8), die met name gegevens vereist betreffende het beroep van de betrokkene op het moment van het ongeval, de noodzaak te beschikken over gegevens betreffende het loon en de familie van de betrokkene, teneinde de verschuldigde vergoedingen te berekenen en de personen te identificeren die rechten op een vergoeding kunnen laten gelden (de artikelen 10 en 12 bijvoorbeeld in het geval van een dodelijk ongeval), gegevens betreffende het loon om de vergoeding te berekenen voor tijdelijke en algehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid (artikelen 22 en 23 van de wet), met inbegrip van de gegevens die nodig zijn voor de berekening van het basisloon (artikel 34 e.v. van de wet), gegevens betreffende medische zorgen (artikel 28 e.v.), gegevens die aan Fedris moeten worden meegedeeld zodat het agentschap de taken kan uitvoeren die het in uitvoering van de wet van 1971 zijn opgedragen (bijvoorbeeld krachtens artikel 50, wanneer het als waarborgfonds tussenbeide moet komen voor niet-verzekerde werkgevers, in het kader van artikel 58, 9° en 11°, gericht op controle en preventie) enz. De Autoriteit merkt terloops op dat een wettelijke bepaling waarin alle te verwerken categorieën van persoonsgegevens worden opgesomd, waarschijnlijk niet opportuun zou zijn. In een dergelijke context zouden veeleer categorieën van gegevens geval per geval

20. De Autoriteit is op dit punt bijgevolg van mening dat de Koning gemachtigd kan worden om concreter te bepalen welke (categorieën van) gegevens zullen moeten worden verzameld, rekening houdend met de specificiteit van het ontwerp (namelijk het opzetten van een sociale zekerheid inzake arbeidsongevallen ten gunste van personen die geen werknemer, maar zelfstandige zijn, in dienst van bepaalde onlineplatformdienstverleners), indien dit nodig zou blijken met het oog op de sociale zekerheid waarin zal worden voorzien. In dit verband benadrukt de Autoriteit dat het voor de uitvoering van het ontwerp met name niet nodig kan zijn om de gegevens betreffende alle verplaatsingen van de betrokkenen bij de uitvoering van hun taken te verzamelen. Een dergelijke gegevensverzameling zou niet in overeenstemming met het beginsel van minimale gegevensverwerking zijn. Dit sluit uiteraard niet uit dat in geval van een ongeval van een betrokkene, het noodzakelijk kan zijn gegevens te verwerken die betrekking hebben op diens verplaatsing in de specifieke context van dat ongeval, om uit te maken of het ongeval binnen de werkingssfeer van de te verlenen dekking valt.
21. Voor de overige essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens (categorieën van ontvangers, bewaartermijn, identificatie van de verwerkingsverantwoordelijken en eventuele beperking van de rechten van de betrokkenen), moet de aanvrager erop toezien dat deze reeds zijn vastgesteld door de wet van 1971 en de maatregelen die ter uitvoering daarvan zijn genomen, evenals door het normatieve kader dat in de context van de KSZ van toepassing is. Indien dit niet het geval is, zullen het ontwerp en deze normatieve context voor zover nodig moeten worden aangepast.

II.2. Artikel 25 van het ontwerp - E-commerce

22. Artikel 25 van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid om een "experiment" uit te voeren inzake nachtarbeid in het kader van E-commerce. De memorie van toelichting vermeldt over hoofdstuk 8 van het ontwerp: *"Daarnaast voorziet dit hoofdstuk dat werknemers vrijwillig kunnen instappen in een experiment inzake arbeidsorganisatie in het kader van e-commerce. Een dergelijk eenmalig experiment kan maximaal 18 maanden duren en dient aangemeld te worden bij de lokale directie van de Algemene Directie Toezicht op de Sociale Wetten."*
23. Artikel 25, §2, eerste lid, van het ontwerp bepaalt het volgende:

kunnen worden gepreciseerd, afhankelijk van de behoefte aan voorspelbaarheid van de tekst en de rechtszekerheid (bijvoorbeeld, door te preciseren op basis van welke documenten en concrete gegevens een vergoeding wordt vastgesteld, enz.). In verband met deze nuances kan de aanvrager verwijzen naar advies nr. 53/2022 van de Autoriteit van 9 maart 2022 over een voorontwerp van ordonnantie van het Verenigd College en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tot wijziging van de ordonnantie van 24 april 2008 betreffende de voorzieningen voor opvang of huisvesting van bejaarde personen, punt nr. 15. Voor een nog recentere toepassing van deze beginselen, zie advies nr. 96/2022 van de Autoriteit van 13 mei 2022 betreffende een voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake hoger onderwijs, onderwijs voor sociale promotie en wetenschappelijk onderzoek, punt nr. 13 e.v.

"De werknemers die wensen in te stappen in het experiment dienen elk afzonderlijk schriftelijk aan de werkgever aan te geven dat ze vragende partij zijn om in te stappen in het voorgestelde experiment. De documenten die hierop betrekking hebben, dienen door de werkgever te worden bijgehouden en ter beschikking gehouden van de sociaal inspecteurs van de Algemene Directie Toezicht op de Sociale Wetten. Het verzoek van de werknemer om in te stappen in het experiment kan geen aanleiding geven tot een nadelige behandeling vanwege de werkgever." (onderstreept door de Autoriteit)

24. Vooreerst merkt de Autoriteit op dat het ontwerp niet bepaalt welke *"documenten [...] betrekking hebben"* op het experiment, behalve uiteraard het document waarin de werknemer aangeeft te willen deelnemen aan het beoogde experiment.
25. Op de vraag welke (categorieën van) persoonsgegevens in deze documenten worden opgenomen, antwoordde de aanvrager dat deze documenten enkel *"het schriftelijke verzoek van de werknemer"* bevatten.
26. Artikel 25, § 2, eerste lid, van het ontwerp dient bijgevolg dienovereenkomstig te worden aangepast.
27. Voor het overige vestigt de Autoriteit de aandacht van de aanvrager op de volgende vaststelling van de Raad van State in verband met zijn ontwerp:

"Het merendeel van de hoofdstukken bestaat dan ook uit bepalingen die bestaande wetten beogen te wijzigen. Voor bepaalde maatregelen wordt evenwel geopteerd om deze in te schrijven in autonome bepalingen. Dit is het geval voor de bepalingen van de hoofdstukken 5 ("Afwijking minimale wekelijkse arbeidsduur voor deeltijdse werknemers"), 8 ("E-commerce"), 10 ("Opleidingsplannen"), 11 ("Monitoring van de oorzaken van de tekorten aan arbeidskrachten"), 12 ("Monitoring van de diversiteit in de bedrijfssectoren en de ondernemingen"), en 13 ("Investeren in opleiding").

Dat met betrekking tot bepaalde van de ontworpen maatregelen wordt gekozen voor een autonome regeling is niet steeds zonder meer evident aangezien het maatregelen betreft die in se een aspect regelen van een bredere arbeidsrechtelijke problematiek zoals bijvoorbeeld die betreffende de arbeidsduur die reeds het voorwerp uitmaakt van bestaande wetgeving. De keuze voor een autonome regeling lijkt op het eerste gezicht geïnspireerd door het streven naar een grotere herkenbaarheid en toegankelijkheid van de betrokken maatregelen^[...], maar de vraag rijst in welke mate dat streefdoel overeind blijft indien, zoals in casu het geval is, de ontworpen maatregelen worden geïntegreerd in een arbeidsrechtelijke verzamelwet die voor het merendeel uit wijzigingsbepalingen bestaat, afgezien nog van de moeilijk te ontwijken

*vaststelling dat de arbeidsrechtelijke wetgeving daardoor nog een stuk meer versnipperd wordt...*⁹ (referenties zijn weggelaten en onderstreping door de Autoriteit)

28. Mutatis mutandis gelden soortgelijke overwegingen voor de bescherming van persoonsgegevens. In het onderhavige geval beschikt de aanvrager over de volgende alternatieven:

- Ofwel wijzigt hij een bestaande wet en in beginsel zou het lot van de verwerking van persoonsgegevens (reeds) geregeld moeten worden in deze normatieve context, waarbij de aanvrager dan wel eventueel de rechtspunten, waar nodig, aanpast (omdat de wet in kwestie de aanvrager niet toelaat zijn doelstellingen te verwezenlijken of omdat zij moet worden bijgewerkt om in overeenstemming met de beginselen van gegevensverwerking te zijn). In een dergelijk geval zal er bijvoorbeeld in principe reeds een controleregeling inzake de toepassing van de wet bestaan;
- Ofwel schept hij een juridisch stelsel en een autonome tekst, in welk geval het aan hem is om in het dispositief van zijn ontwerp duidelijk te regelen welk lot is voorbehouden aan de verwerking van persoonsgegevens, door in voorkomend geval, de Koning te machtigen in de mate die is toegestaan op grond van de beginselen van voorspelbaarheid en rechtmatigheid die zijn verankerd in artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het EVRM¹⁰, en/of door reeds bestaande regels in het positieve recht toepasselijk te maken. In dit geval zou het ontwerp bijvoorbeeld bepalen dat met het oog op het toezicht op de uitvoering ervan de regels gelden die het van toepassing verklaart en waarnaar het bijgevolg uitdrukkelijk verwijst.

29. In het onderhavige geval is het ontwerp op dat punt onvolledig en moet het worden aangepast (in het dispositief ervan), zodat wordt voorzien in de wijze waarop de aanvrager de verwerking van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 25 wil regelen.

II.3. Artikelen 53 en 61 van het ontwerp - Investeren in de opleiding

II.3.1. Artikel 53 van het ontwerp

30. Artikel 53 van het ontwerp heeft betrekking op het in artikel 50 van het ontwerp vastgelegde individueel opleidingsrecht (recht op ten minste vijf dagen per jaar, per voltijds equivalent), wanneer dit recht niet geconcretiseerd wordt in een collectieve arbeidsovereenkomst overeenkomstig artikel 51, 1°, van het ontwerp.

⁹ Advies van de Raad van State nr. 71.165/1 van 20 april 2022 over een voorontwerp van wet 'houdende diverse arbeidsbepalingen', punt nr. 2.

¹⁰ Zie de punten nrs. 10 en 44.

31. Artikel 53, §2, van het ontwerp bepaalt dat *"de individuele opleidingsrekening wordt geconcretiseerd door middel van een formulier dat"* een aantal *"minimum"*persoonsgegevens bevat (identificatiegegevens, arbeidsregime, opleidingskrediet, enz.).
32. Overeenkomstig de beginselen van voorspelbaarheid en rechtmatigheid die zijn vastgelegd in artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet, en overeenkomstig het beginsel van minimale gegevensverwerking dat is verankerd in artikel 5, lid 1, punt c), van de AVG, moeten de (categorieën van) verwerkte gegevens op uitputtende wijze door of op grond van het ontwerp worden vastgesteld. Het ontwerp kan zich dus niet beperken tot het omschrijven van de *"minimum"*gegevens die moeten worden verwerkt.
33. In het onderhavige geval, rekening houdend met de beperkte inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen ten gevolge van artikel 53 van het ontwerp, indien de aanvrager meent dat andere (categorieën van) persoonsgegevens nodig kunnen zijn om de betrokkene (de werknemer) zijn individueel opleidingsrecht te waarborgen, zoals bepaald in het ontwerp (het doel van de verwerking), is de Autoriteit van mening dat de aanvrager de Koning voor dit specifieke doel de nodige bevoegdheid kan geven¹¹.
34. Het zevende en het achtste lid van artikel 53, §2, van het ontwerp bepalen:

"De werknemer heeft het recht om, op eenvoudige aanvraag, zijn opleidingsrekening op elk ogenblik te raadplegen en daarin wijzigingen aan te brengen, mits het akkoord van zijn werkgever.

Minstens één keer per jaar brengt de werkgever de betrokken werknemer op de hoogte van het saldo van het opleidingskrediet en herinnert hem aan zijn recht tot raadpleging van zijn individuele opleidingsrekening en zijn recht tot correctie van fouten." (onderstreept door de Autoriteit)

35. In de memorie van toelichting en het commentaar bij de artikelen wordt geen nadere omschrijving van de zojuist genoemde bepalingen gegeven. De Autoriteit leidt hieruit bijgevolg af dat het niet de bedoeling van de aanvrager is om af te wijken van de rechten van de betrokkenen uit hoofde van de AVG. Voor het overige ziet de Autoriteit in elk geval niet in waarom deze rechten legitiem zouden kunnen worden beperkt met betrekking tot de individuele opleidingsrekening/het formulier.

¹¹ Zie eveneens voetnoot nr. 7 in fine, over de mogelijk te volgen benaderingen om te bepalen welke (categorieën van) gegevens worden verwerkt.

36. Om alle twijfel ter zake weg te nemen en rechtszekerheid te waarborgen, is de Autoriteit enerzijds van mening dat het dispositief moet preciseren dat het geen afbreuk doet aan de rechten van de werknemers uit hoofde van de AVG.
37. In dit verband vestigt de Autoriteit de aandacht van de aanvrager op het feit dat de uitoefening van het in artikel 16 van de AVG vastgelegde recht op wissing (waar de werknemer bijvoorbeeld om zou vragen als het aantal gevolgde opleidingsdagen dat in zijn individuele rekening is opgenomen onjuist is) niet afhankelijk kan worden gesteld van de instemming van de werkgever. Integendeel, op grond van artikel 5, lid 1, punt d) (juistheid) en artikel 24 (verantwoordelijkheid van de verwerkingsverantwoordelijke) is de verwerkingsverantwoordelijke (de werkgever in dit geval) verplicht de persoonsgegevens die fouten bevatten, te verbeteren en moet hij kunnen aantonen dat hij daarvoor de nodige technische en organisatorische maatregelen heeft getroffen.
38. Anderzijds, om dezelfde reden van rechtszekerheid, moet het ontwerp (in voorkomend geval de memorie van toelichting) verduidelijken voor welke wijzigingen de instemming van de werkgever vereist is, waarbij deze geen gevolgen kunnen hebben voor de uitoefening van de rechten van de werknemers uit hoofde van de AVG.
39. Ten slotte, en gelet op de volgende ontwikkelingen, moet de aanvrager in de memorie van toelichting verduidelijken dat de *"individuele opleidingsrekening"* inderdaad verschillend is van de individuele rekening als bedoeld in artikel 36 van de programmawet van 2 augustus 2002 en in artikel 28 van koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 *betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.*

II.3.2. Artikel 61 van het ontwerp

40. Artikel 61 van het ontwerp voorziet in de invoering van een *"informatiesysteem en elektronische applicatie, genaamd 'Individual Learning Account', afgekort 'ILA'"*, dat *"wordt opgericht"* en *"met als doelinde de creatie van een individuele opleidingsrekening voor elke persoon die de Belgische arbeidsmarkt betreedt, op een digitale manier te ondersteunen."* (onderstreept door de Autoriteit)
41. Artikel 61 van het ontwerp bepaalt in zijn tweede, derde en vierde lid, het volgende:

"De Koning bepaalt, na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de persoonlijke gegevens die in deze individuele opleidingsrekening opgenomen moeten worden, de opleidingsrechten die deze opleidingsrekening bevat, de financieringsmiddelen van deze opleidingsrekening alsook het gebruik van die gegevens en de bewaringstermijn ervan.

De Koning bepaalt hoe de 'Individual Learning Account', afgekort « ILA », wordt beheerd en gefinancierd.

De kredieten die zijn vereist voor de oprichting en de werking van 'Individual Learning Account', afgekort « ILA », worden via een dotatie aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid toegewezen." (onderstreept door de Autoriteit)

42. Het commentaar bij de artikelen legt hierover het volgende uit:

"Dit artikel maakt deel uit van de Europese strategie inzake competenties om de kloof op het gebied van de toegang tot opleiding te helpen dichten en om volwassenen te helpen om met succes de transitie op de arbeidsmarkt te beheren.

Het anticipeert reeds op de mogelijkheid om individuele opleidingsrekeningen te creëren waarmee oudere werknemers een budget krijgen om te besteden aan opleiding om hun vaardigheden en inzetbaarheid te verbeteren.

Er wordt delegatie aan de Koning gegeven om deze tool te omkaderen zodat de werknemer beter zijn individuele opleidingsrekening kan beheren." (onderstreept door de Autoriteit)

43. Bovendien bepaalt artikel 53, §2, tweede lid: *"Het formulier wordt bewaard in het persoonlijk dossier van de werknemer, bijgehouden door de personeelsdienst van de werkgever, en maakt er integraal deel van uit.*" (onderstreept door de Autoriteit). Dit lijkt in tegenspraak met het ILA-project en het (niet gepreciseerde) doel dat het zou moeten dienen, aangezien de ILA een instrument lijkt te zijn dat de werknemer tijdens zijn hele loopbaan zal vergezellen (meerdere werkgevers zullen erbij betrokken zijn) en waarvan het gebruik ruimer zou kunnen zijn, rekening houdend met de voorziene machtiging van de Koning.

44. In dit verband heeft de Autoriteit vragen bij de reikwijdte van artikel 61 van het ontwerp en van de ILA. Met name gelet op de mogelijke incoherentie tussen de artikelen 53 en 61 van het ontwerp (artikel 53 beperkt de opleidingsrekening tot een onderdeel van het persoonlijke dossier van de werknemer, terwijl de ILA een systeem met een ruimere strekking zou invoeren), heeft de Autoriteit de aanvrager vragen gesteld over het doel van de ILA, de modaliteiten ervan (zal het gebruik ervan verplicht zijn? ; wat zullen de beschikbare keuzes zijn voor de werkgever en de werknemer? ; wordt er een gecentraliseerde gegevensbank opgericht?), evenals over de categorieën van ontvangers van de gegevens en de (categorieën van) verwerkte gegevens. De aanvrager antwoordde het volgende (de Autoriteit vertaalt):

"De ILA (art. 61) is een digitale tool/software die men in het bestaande systeem van 'MyCareer.be' wil integreren.

De ILA wordt ontwikkeld na de opname van dit investeringsproject in het Belgische nationaal Plan voor Herstel en Veerkracht dat door de Europese autoriteiten is goedgekeurd.

Er wordt een individuele opleidingsrekening opgezet die op één plaats alles wat met de opleiding van een burger te maken heeft (en dus ook van een werknemer) vermeldt: opleidingsrechten, reeds gevolgde opleidingen, aanbod van opleidingen, enz.

De individuele opleidingsrekening (artikel 53) herhaalt slechts een beschrijving die al eerder is gebruikt voor de opleidingsrekening (was er al in de wet d.d. 5 maart 2017).

[...]

*Dit verwijst naar het document of de toepassing **op het niveau van de onderneming** die het beheer mogelijk maakt van een gedeelte van de opleidingsrechten van een werknemer, met name het individueel opleidingsrecht dat de werkgever zijn werknemer moet toekennen in uitvoering van hoofdstuk 13 van het voorontwerp van wet houdende diverse arbeidsbepalingen.*

Met andere woorden, het ILA (art. 61) is een instrument dat specifiek is voor iedere werknemer en dat op een alomvattende wijze alle opleidingen in de loop van zijn carrière vermeldt, onafhankelijk van de werknemer. Terwijl de individuele opleidingsrekening (art. 53) de individuele rekening is van de werknemer binnen de onderneming waarvoor hij werkt.

Deze individuele opleidingsrekening is specifiek voor het lopende contract van de werknemer, en laat toe na te gaan of de werkgever zijn opleidingsverplichtingen ten aanzien van de werknemer nakomt.

Om verwarring tussen beide te voorkomen, kiezen wij voor de term 'ILA' (Individual Learning Account) voor de digitale tool/software die in MyCareer.be moet worden geïntegreerd.

De ILA zal een veel bredere rechtsgrond vereisen dan artikel 61 dat reeds in het voorontwerp van wet houdende diverse arbeidsbepalingen is opgenomen.

Met andere woorden, artikel 61 van het voorontwerp van wet fungeert in dit stadium als ankerpunt voor deze tool/software.

[...]

Zoals eerder vermeld, zal de ILA worden gevoed door de informatie die de werkgever zal moeten verstrekken over de door zijn werknemer gevolgde opleidingen, maar ook door de werknemer zelf en eventueel door de opleidingsinstellingen die al dan niet bij een paritaire commissie zijn aangesloten.

Uiteraard alleen voor de gegevens die verband houden met de betrokken burger en overeenkomstig de gegeven toestemmingen.

In het kader van de ontwikkeling van dit project zal de Gegevensbeschermingsautoriteit ongetwijfeld ook worden geraadpleegd." (vet en onderstreept in de originele tekst, cursief verwijderd en onderstreept door de Autoriteit)

45. In deze context herinnert de Autoriteit eraan, zoals op de eerste bladzijde van het formulier voor het aanvragen van een advies vermeld staat, dat het ontwerp van normatieve tekst waarover een advies wordt gevraagd *"de laatste versie"* moet zijn. In de toelichting bij het formulier wordt eveneens en met name op de eerste bladzijde ervan gepreciseerd: *"De voor advies voorgelegde **teksten** moeten zowel qua vorm als inhoud volledig afgerond zijn."* (vet in de originele tekst, onderstreept door de Autoriteit in dit advies). Wat de ILA betreft, is de Autoriteit van mening, gezien de stand van het ontwerp (dispositief en memorie van toelichting) en het door de aanvrager¹² verstrekte antwoord, dat het ontwerp zich niet in een volledig afgeronde versie bevindt hoewel het door de Regering is goedgekeurd.
46. Bijgevolg, onder voorbehoud van de volgende drie opmerkingen die worden geformuleerd in afwachting van de beschikbaarheid van een afgerond ontwerp, is de Autoriteit niet in staat zich uit te spreken over de inhoud van artikel 61 van het ontwerp¹³.
47. Ten eerste benadrukt de Autoriteit dat de creatie van een individuele opleidingsrekening *"op een digitale manier ondersteunen"* geen verwerkingsdoel, maar een verwerkingsmiddel is. Het is aan de aanvrager om het doel van de ILA te bepalen, hetgeen in de stand van het ontwerp en ondanks de antwoorden op de vragen van de Autoriteit, niet is gebeurd. Het (of de) doeleinde(n) van de ILA moet(en) in het dispositief van het ontwerp worden bepaald.
48. Ten tweede is de Autoriteit van mening dat de woorden *"na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit"* moeten worden verwijderd in artikel 61, tweede lid, van het ontwerp.
49. Artikel 36, lid 4, van de AVG bepaalt: *"De lidstaten raadplegen de toezichthoudende autoriteit bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking."* Deze bepaling is rechtstreeks toepasselijk in het Belgische recht. Deze in het dispositief van het ontwerp herhalen heeft niet alleen geen juridische meerwaarde, maar kan bovendien verwarring scheppen over de hiërarchische rang van de regel die verplichte raadpleging van de Autoriteit oplegt (een regel van afgeleid Europees recht, d.w.z. een norm die hiërarchisch hoger is dan de door het dispositief gevormde wet).

¹² Zie punt nr. 25.

¹³ Voor een soortgelijke situatie, zie advies van de Autoriteit nr. 99/2022 van 13 mei 2022 *over een voorontwerp van decreet betreffende open gegevens en het hergebruik van overheidsinformatie*.

50. In de derde plaats, meer fundamenteel, lijkt uit de reactie van de aanvrager te kunnen worden opgemaakt dat het beoogde informatiesysteem a priori tot een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen zal leiden (verzameling van gecentraliseerde gegevens met betrekking tot alle burgers die werken of hebben gewerkt, in de loop van hun carrière, waarvan het doel en de toegankelijkheid echter nog niet blijken uit de voornemens van de aanvrager¹⁴). De aanvrager erkent zelf dat *"de ILA een veel bredere rechtsgrond zal vereisen dan artikel 61 dat reeds in het voorontwerp van wet houdende diverse arbeidsbepalingen is opgenomen. Met andere woorden, artikel 61 van het voorontwerp van wet fungeert in dit stadium als ankerpunt voor deze tool/software"*.
51. In dit verband wijst de Autoriteit de aanvrager opnieuw op haar vaste praktijk van adviseren zoals uiteengezet in punt nr. 10 van dit advies.
52. De Autoriteit herhaalt tegenover de aanvrager eveneens het commentaar van de Raad van State in verband met zijn ontwerp, met betrekking tot de ILA:

"Noch de intentie om de materieelrechtelijke aspecten van het recht op de bescherming van het privéleven te respecteren, noch het voornemen om ter zake het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit in te winnen, hetgeen hoe dan ook verplicht is op basis van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen verantwoorden dat zou worden voorbijgegaan aan het in artikel 22 van de Grondwet vervatte legaliteitsbeginsel zoals dit reeds werd besproken onder de nummers 33.2 en 33.3 van dit advies.

*De essentiële elementen van de regeling op dit punt zullen bijgevolg door de wetgever zelf moeten worden uitgewerkt. De delegatiebepaling van artikel 61, tweede lid, zal om die reden niet ongewijzigd in het voorontwerp kunnen worden behouden."*¹⁵

¹⁴ Wat betreft "mycareer.be", vermeldt deze website als rechtsgrond met name artikel 36 van de programmawet van 2 augustus 2002, dat als volgt luidt:

« § 1. De loon- en arbeidstijdgegevens voor de werknemers alsmede alle andere nodige inlichtingen betreffende de loopbanen en de identificatie van de sociaal verzekerden worden ingeschreven op de individuele rekening van de werknemers bedoeld in artikel 28 van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

De Koning bepaalt nader de gegevens en de inlichtingen die op deze individuele rekening van de werknemers worden ingeschreven alsmede op welke wijze en in welke voorwaarden de rekeningen worden bijgehouden.

§ 2. De instellingen die voor deze gegevens verantwoordelijk zijn of de sociaal verzekerde kunnen om verbetering van de gegevens of van de inlichtingen ingeschreven op de individuele rekeningen, verzoeken.

De Koning bepaalt nader op welke wijze en onder welke voorwaarden aan deze gegevens bewijskracht kan worden verleend alsmede de procedures ter verbetering van deze gegevens. »

Zie ook koninklijk besluit van 9 december 1968 betreffende het bijhouden van de individuele rekening van de werknemers en koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers. Wat de overheidssector betreft, zie ook (blijkbaar) Titel 13, enig hoofdstuk, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (I).

Deze enkele bepalingen zijn geen voorwerp van analyse van de Autoriteit in dit advies.

¹⁵ Advies van de Raad van State nr. 71.165/1 van 20 april 2022 over een voorontwerp van wet 'houdende diverse arbeidsbepalingen', punt nr. 69.

53. Ten slotte zal de aanvrager (duidelijk) moeten verwijzen naar de relevante toepasselijke normen met rang van wet in het kader van zijn ontwerp, en deze zo nodig aan te passen of erin te voorzien. In zijn huidige vorm, op basis van de elementen waarover de Autoriteit beschikt, vormt artikel 61 van het ontwerp a priori een ontoereikend "*ankerpunt*" ten aanzien van de beginselen van voorspelbaarheid en rechtmatigheid die zijn verankerd in artikel 8 van het EVRM en artikel 22 van de Grondwet, en kan het derhalve niet volstaan als grondslag voor de te ruime machtiging van de Koning die erin is vastgelegd.

**Om deze redenen,
is de Autoriteit van mening:**

1. Aangezien de Autoriteit moeilijk kan beoordelen wat de beoogde reikwijdte is van de machtiging van de Koning, zoals voorzien in artikel 1/2, derde lid, van de wet van 1971 in ontwerp, is zij niet in staat deze te toetsen aan de in dit advies in herinnering gebrachte beginselen. Indien het doel van het ontwerp voldoende blijkt uit het ontwerp en de wet van 1971, is het uiteraard aan de aanvrager om te voorzien in de essentiële elementen van de gegevensverwerkingen als gevolg van de uitvoering van zijn ontwerp, in het licht van deze beginselen (**punten nrs. 3-21**);

2. Artikel 25, §2, eerste lid, van het ontwerp moet zodanig worden aangepast dat het uitsluitend betrekking heeft op het verzoek van de werknemer. Het ontwerp moet bovendien zodanig worden aangepast dat de wettelijke regeling voor de gegevensverwerking waarin zijn artikel 25 voorziet, wordt bepaald (**punten nrs. 22-29**);

3. Artikel 53, §2, van het ontwerp moet uitputtend zijn indien het wil bepalen welke (categorieën van) gegevens worden verwerkt, en indien nodig, daartoe in een machtiging van de Koning voorzien (**punten nrs. 30-33**).

Artikel 53, §2, van het ontwerp moet zodanig worden aangepast dat het met betrekking tot het recht op rectificatie van de betrokkene, in overeenstemming met de AVG is (**punten nrs. 34-38**).

Het ontwerp moet nog verduidelijken dat de "*individuele opleidingsrekening*" verschilt van de individuele rekening als bedoeld in artikel 36 van de programmawet van 2 augustus 2002 en in artikel 28 van koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 *betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers*. (**punt nr. 39**);

4. Artikel 61 van het ontwerp bevindt zich niet in zijn eindredactionele fase, zodat de Autoriteit, onder voorbehoud van de volgende drie punten, niet in staat is hierover advies uit te brengen (**punten nrs. 44-46**).

Ten eerste is het *"op een digitale manier ondersteunen"* van de creatie van een individuele rekening geen doel, maar een middel voor gegevensverwerking. Het (of de) doeleinde(n) van de ILA moet(en) in het dispositief van het ontwerp worden bepaald (**punt nr. 47**).

Ten tweede moet de verplichting om de Gegevensbeschermingsautoriteit te raadplegen in artikel 61 van het ontwerp worden verwijderd (**punten nrs. 48-49**).

Ten derde ten slotte is de machtiging van de Koning met betrekking tot de verwerking van gegevens in het kader van de ILA niet in overeenstemming met de beginselen van voorspelbaarheid en rechtmatigheid (**punten nrs. 50-53**).

Voor het Kenniscentrum,

(get.) Jean-Michel Serna - Verantwoordelijke a.i. van het Kenniscentrum.